

תפ (רחובות) 50991-06-23 - מדינת ישראל נ' אילן סאדאטי (עציר)

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 50991-06-23 מדינת ישראל נ'
סאדאטי(עציר)

לפני כבוד השופטת קרן וקסלר

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה

נגד

אילן סאדאטי (עציר)

הנאשם

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

1. ביום 6.3.2024 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב אישום, שתוקן במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז 1977 ובפגיעה בפרטיות - בילוש או הטרדה אחרת לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, שבוצעו כלפי בת זוגו לשעבר (להלן: המתלוננת) ואביה (להלן: יעקב).

2. על פי המתואר באישום הראשון, בתאריך 13.3.2023 שלח הנאשם ליעקב באמצעות הטלפון הנייד, הודעות בעלות תוכן מאיים, כדלקמן (הטעויות במקור): "תגיד לבת שלך שתכין לי את הכסף והטבעות שקנתה איתי לא משחקים, עוד רבה שעה אני אצלכם, כדי לא להחזיר לי את הכסף והטבעות, שהו עוד רבע שעה אני אצלכם... ותראי כדי לה להחזיר ליאת הכסף והטבעות מהבוקר עד לעלה קורע את עצמי והיא תעשה לי כחה עכשיו תראו אילן אחר, אין בעייה לא תחזיר לי את הכסף והטבעות מחר עושה לה תקשיב טוב פשלות, בכול הביית ספר אני שוטר אים לא היא תיקח אותי לקנות טבעות ולשחק איתי עובד קורא את עצמי ולקוחת לי את המשכורת מחר כדי לה להחזיר לי את הכסף והטבעות וגם תחזיר לי את הטלפון שהייה ברור מחר. אני לא מניאק שאתם רגילים עובד לא מפריע לאף אחד מפריע לך תגיד לי חודשים ראייתה אותי חודשים אבל כדי לה לא לשחר איתי חצי שעה אני אצלכם לא תחזיר לי את הטבעות והכסף תצפה לבלגן יעקב, חצי שעה אני שם, עוד רבע שעה אני אצלך....".

בהמשך שלח הנאשם הודעה קולית ליעקב בה איים עליו באומרו "יעקב בוקר טוב לא באתי

להשתעשע אם היא משתעשעת איתי לא קרה כלום פשוט שתגידי לי שתחזיר לי את מה שהיא צריכה להחזיר וזהו. וזהו לא יותר מזה, לא תגידי לה לא תחזיר בסדר אין בעיה אני יודע גם לפעול אני לא פראייר אבל תהיה בעיה קח בחשבון תהיה בעיה".

3. על פי המתואר באישום השני, ביום 30.3.2023 יצאה המתלוננת בשעה 08:00 או בסמוך לכך מן הבית והבחינה כי הנאשם ממתין לה בתחנת האוטובוס בסמוך לבית. המתלוננת ביקשה מהנאשם לעזוב את המקום אך הוא סירב ובנסיבות אלה הלכה המתלוננת לתחנת אוטובוס אחרת והמתינה לאוטובוס שייקח אותה לבית המשפט לרחובות, שם התכוונה לבקש כי יוצא נגד הנאשם צו הגנה. הנאשם עלה לאוטובוס בעקבות המתלוננת ובהיותם בתוך האוטובוס קילל אותה "שרמוטה" ואיים עלי "זאת רק ההתחלה אני אמרר לך את החיים". בהמשך, עת יצאה המתלוננת מבית המשפט, המתין לה הנאשם והמשיך לקלל אותה. המתלוננת עלתה על אוטובוס לכיוון ביתה דודתה, ואילו הנאשם נכנס לאוטובוס אחריה וקילל אותה לאורך כל הנסיעה. לאחר שירדה מן האוטובוס המשיך הנאשם ללכת אחרי המתלוננת והתעלם מבקשותיה שיעזוב את המקום.

עת הלכה המתלוננת לכיוון המעלית בבית דודתה, פנה אליה הנאשם ואמר לה "מי את יא שרמוטה זאת רק ההתחלה אני אשים רימון את לא תצאי ממני" וכן התקרב עליה, תוך שהמתלוננת מנסה להדוף אותו.

4. בהתאם להבנות בין הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

תסקירי שירות המבחן

5. תסקיר מיום 15.1.2025 לימד כי הנאשם בן 49, גרוש ואב לארבעה ילדים בגילאים 10 עד 14. הוא מתגורר עם בת זוגו ועובד כשנה וחצי בפינוי אשפה. לדבריו, אובחן בשנת 2002 כסובל מסכיזופרניה ונוכח מצבו מוכר כבעל נכות בשיעור 75% בביטוח הלאומי. כיום אינו במעקב ואינו נוטל טיפול תרופתי ואף אינו רואה עצמו כסובל מבעיה נפשית או תפקודית.

מקורותיו עולה כי סיים 11 שנות לימוד, שירת שירות צבאי חלקי ושחרר על רקע אי התאמה. לאורך השנים התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית, בין היתר, נוכח מעורבות בפלילים.

הנאשם התגרש מרעייתו בשנת 2018, כשברקע התנהגות אלימה מצדו כלפיה. גרושתו וילדים מתגוררים בבית הוריו.

אשר למתלוננת, תיאר שהכירו בשנת 2013 ותיאר קשר זוגי חיובי ביניהם לאורך השנים. בשיחה

עמו בלטה התייחסות מצומצמת לקשיי בקשר הזוגי עם המתלוננת. הוא שלל אלימות פיזית כלפיה וניכר שהוא נוטה להתנהל מול בת זוגו באלימות מילולית ובאיומים במצבי קונפליקט.

בהתייחסותו לעבירה, מסר כי התנהל בצורה תוקפנית בשל תסכול ומצוקה שחש נוכח מריבות עם המתלוננת באותה תקופה. מדבריו עלה כי ברקע להתנהלותו רצונה של המתלוננת לסיים את הקשר הזוגי, דבר שהוביל למתחים וקונפליקטים שבמהלכם התקשה לווסת את התנהלותו ועל כן פעל באופן מאיים. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו. מסר שכיום מבין שהוא מתקשה להתנהל באופן מווסת ומקדם בשעת כעס, אם כי שלל קיומה של אלימות פיזית. הנאשם הביע באופן מילולי רצון להשתלב בטיפול בדפוסיו התוקפניים והאימפולסיביים, אשר לדבריו מגלה לאורך השנים במערכות יחסיו השונות. להתרשמות שירות המבחן הצהרה זו מונעת ממוטיבציה חיצונית. נראה כי הנאשם התקשה בבחינת דפוסיו, נטה לצמצם מחומרת התנהלותו והתקשה להכיר בצרכיו הטיפוליים.

בשיחה עמה, תיארה המתלוננת בפני שירות המבחן מערכת יחסים טובה לאורך השנים עם הנאשם, כשהעבירות משקפות נקודת קצה במתיחות עמה התמודדו באותה תקופה. במהלך הפגישה תארה מערכת יחסים אשר מאופיינת באלימות מילולית בעיקר על רקע אי הסכמות, אך שללה אלימות פיזית כלפיה או חשש מפני הנאשם. צוין כי ממידע קודם בשירות המבחן בהליכים קודמים, דיווחה בעבר על התנהגות תלותית ואובססיבית של הנאשם כלפיה מתחילת הקשר בצד אלימות פיזית וכן מעקב אחר התנהלותה ואימים עליה ועל בני משפחתה, באופן הדומה להתנהלותו המתוארת בכתב האישום.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם צרכי שליטה, קווי אישיות נוקשים, הוא מרוכז בצרכיו ובעל צרכי שליטה מוגברים כשמתקשה לראות את בת הזוג כנפרדת ממנו ובעלת צרכים ורצונות משל עצמה. עוד לקחו בחשבון מאפייניו האישיותיים והיעדר השפעת סנקציות קודמות אשר לא הועילו למניעת חזרתיות לביצוע עבירות כלפי בנות זוג.

בשקלול הנתונים, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. על מנת להעריך את מצבו הנפשי הנוכחי ובכדי לבחון אפשרויות טיפוליות מותאמות לצרכיו, הומלץ על דחיית הדיון למשך חודשיים.

6. בתסקיר נוסף מיום 25.3.2025 עדכן שירות המבחן כי הנאשם הציג חוות דעת פסיכיאטרית מחודש ינואר לפיה מצבו מאוזן ולא נמצאו סימנים של הפרעה נפשית.

הנאשם הופנה ל"בית נועם" - בית טיפולי לגברים הנוהגים באלימות זוגית, לצורך בדיקת התאמת לטיפול במסלול ערב. גורמי הטיפול התרשמו מנזקקות טיפולית גבוהה בתחום האלימות הזוגית

והנאשם מצדו הביע מוטיבציה לטיפול ומסר שיצליח לשלב את הטיפול עם עבודתו. בשלב זה ציינו גורמי הטיפול כי נדרש פרק זמן נוסף על מנת להחליט על קבלתו הטיפול. בנסיבות אלה, התבקשה דחייה נוספת של הדיון בחצי שנה על מנת לבחון את שילובו של הנאשם בטיפול ויכולתו לשתף פעולה לטווח ארוך.

7. תסקיר שלישי ואחרון מיום 8.9.2025 העלה כי גורמי הטיפול בבית נועם מצאו את הנאשם כבלתי מתאים לטיפול במרכז בשל התרשמותם כי רצונו להשתלב בטיפול נובע בעיקר בשל ההליך הפלילי. צוין כי הנאשם הציג חוות דעת נוספת מחודש מאי לפיה מצבו הנפשי מאוזן.

בשיחה נוספת שנערכה עמה, מסרה המתלוננת לשירות המבחן כי היא עדיין בקשר זוגי עם הנאשם. דעכנה כי הנאשם עצור מזה חודש ימים. לנוכח האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

תמצית טיעוני הצדדים

8. אציין כי מועד הטיעונים לעונש התקיים רק ביום 24.12.2025, לאחר שהנאשם לא הובא על ידי שב"ס לשני דיונים שנקבעו בעניינו.

9. ב"כ המאשימה, עו"ד ערד גולן, עתר לקבוע מתחם עונש הולם כולל, שנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. בתוך כך, עמד על נסיבות ביצוע העבירות ועל הערכים המוגים שנפגעו. ביחס לאישום השני, הדגיש כי המעשים נעשו לעיני כל וללא חשש וביקש מבית המשפט לשוות לנגד עיניו את תחושות הפחד וההשפלה שנגרמו למתלוננת, עת הנאשם עקב אחריה, קילל ופגע בשלוות נפשה. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, ב"כ המאשימה הפנה לגיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם, הכולל חמש הרשעות, ארבע מתוכן בעבירות אלימות, הפרות צווי הגנה, איומים והטרדות כלפי אותה מתלוננת, אשר בעטיין ריצה מאסרים שאינם קצרים. לטענת המאשימה מדובר בנאשם רצידיביסטי שאינו מורתע מעונשים שהוטלו עליו והחליט להפוך את חייה של המתלוננת לגיהנום וכל אחד מהרשעותיו מלמדת על דפוס אלים ואובססיבי. לא זו אף זו. מעל ראשו מרחף מאסר על תנאי שאף בו לא היה כדי להרתיע את הנאשם. ב"כ המאשימה ביקש לזקוף לזכות הנאשם את הודייתו במיוחד לו ואת החיסכון בזמן שיפוטי יקר. מנגד, הפנה לפרוטוקול הרשעתו האחרונה של הנאשם, לפיו בדבריו האחרונים לעונש ביטא הנאשם חרטה, פעם אחר פעם, אולם חזר לסורו, באופן המלמד כי מילותיו ריקות מתוכן וכי אין מדובר בחרטה אמיתית וכנה. ב"כ המאשימה הוסיף והתייחס לתסקירי שירות המבחן לפיהן הנאשם לא נמצא מתאים לטיפול וציין כי בסופו של דבר נעצר עד תום ההליכים בתיק חדש. לבסוף, ביקש להשית על האשם 10 חודשי מאסר בפועל, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר, כך שסך הכול ירצה 16 חודשי מאסר בפועל, בצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

10. הסנגור, עו"ד יפתח רפאלי, טען כי מדובר בעבירות שנמצאות במדרג נמוך של חומרה ולראיה- כתב האישום הוגש בהליך רגיל ללא שנלוותה אליו בקשת מעצר. לשיטתו, מתחם

הענישה מתחיל בעונש צופה פני עתיד ומגיע עד מס' חודשי עבודות שירות ולא למעלה מכך.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טען כי הנאשם הודה בפתח משפטו. הפנה לנסיבותיו של הנאשם כעולה מן התסקירים ובפרט לעמדת המתלוננת שתיארה מערכת יחסים טובה לאורך השנים וטען כי העבירות שצצו ועלו מדי פעם ופעם אינן משקפות את אופי היחסים ביניהם.

הסנגור הוסיף וביקש לתת את הדעת לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, לרצונו של הנאשם להשתלב בטיפול- אפשרות שנגדה בעקבות מעצרו. ביחס לעברו הפלילי, טען כי אמנם לנאשם הרשעות בעבירות אלימות כלפי בת הזוג, אולם ציין כי מערכת היחסים ביניהם במהלך 13 שנים ידעה עליות ומורדות, בין היתר, בשל אופיים של השניים (ובלשונו: "צריך שניים לטנגו") ולמרות זאת הם בחרו להישאר יחד, להתגבר על כל מה שהיה, לשים את הכול מאחוריהם ובכוונתם אף למסד את הקשר ולהתחתן. לסיכום, ביקש להשית על הנאשם ענישה ברף הנמוך של מתחם הענישה.

11. מפי הנאשם שמעתי את הדברים הבאים: "**אם לא הייתי עצור בתיק הזה אני חושב שהייתי מה שקצינת המבחן אמרה. רציתי לעשות דרך, איפה שהיא לא שלחה אותי הלכתי, אם זה פסיכולוג או בית נועם בפתח תקווה. אני רוצה להיות בריא בקשר הזה. גם בניצן אני 4 חודשים מבקש טיפול והם אומרים לי שאני בהמתנה. עצם זה שאני מבקש ומודע שאני צריך את זה, זה לא כדי להתייפייף ליד כולם, זה בשבילי ובשביל הבת זוג שלי שעושה מאמצים ומביאה לי בגדים ובאה לבקר אותי ושמה לי קנטינות, אני צריך להיות בן אדם. אבקש שבית המשפט יתחשב בי".**

דיון והכרעה

12. בהתאם לעיקרון ההלימה, ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. על אף שניתן היה לקבוע לטעמי שני מתחמי עונש הולם, האחד בגין האיומים על האב, והשני, בגין הפגיעה בפרטיות המתלוננת, ניתן לקבל גם את עמדת המאשימה לקבוע עונש כולל בשם לב לסמיכות הזמנים בין האירועים וההקשר הכולל, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם והתחשבות במספר המעשים העברייניים המרכיבים את האירוע היכולים לשוות לו נופך נוסף של חומרה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, פסקה 10 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז (29.10.2014)).

14. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים החברתיים המוגנים ובהם זכותה של המתלוננת לחיות בביטחון בכבוד ובשלווה נפש, ללא שיהיו חשופה לאלימות מילולית.

הנאשם דרס ברגל גסה את זכותה של המתלוננת לפרטיות, עקב אחריה במהלך כל היום, תוך התעלמות מבקשותיה שניח לה ואף המתין לה מחוץ לכותלי בין המשפט בתעוזה ובהיעדר מורא. הנאשם איים על המתלוננת איומים קשים לפגיעה בה, באופן שהיה בו לערער את תחושת הביטחון שלה. הוא גידף, השפיל וביזה אותה לנגד העוברים והשבים ונוסעי האוטובוס, תוך פגיעה בוטה בזכותה לפרטיות, להיעזב במנוחה, ולנהל אורחות חייה כפי שתחפוץ בלי כל הפרעה או הטרדה והכול.

זכותו של אדם לפרטיות ולצנעת חייו היא אחת מזכויות היסוד של אדם ומעוגנת בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון בע"פ 5026/97 **גלעם נ' מדינת ישראל** (13.6.1999): **"הנה כי כן: הזכות לפרטיות היא, בין היתר, אחת הנגזרות של הזכות לכבוד. הכרה בפרטיות היא ההכרה באדם כפרט אוטונומי הזכאי לייחוד אל מול האחרים. ייחוד זה הוא המאפשר לאדם להתבצר באישיותו כבעלת משמעות הראויה לכיבוד. פרטיותו של אדם היא כבודו וגם קניינו. זוהי המסגרת באמצעותה הוא עשוי, אם הוא בוחר בכך, לפתח את עצמיותו ולקבוע את מידת המעורבות של החברה בהתנהגותו ובמעשיו הפרטיים. זהו "מבצרו" הקנייני, האישי והנפשי. זכות זו מהווה את אחת מזכויות היסוד של האדם בישראל. היא אחת החירויות המעצבות את אופיו של המשטר בישראל כמשטר דמוקרטי והיא אחת מזכויות העל המבססות את הכבוד והחירות להן זכאי אדם כאדם, כערך בפני עצמו".**

15. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, אפנה פסקי דין אחדים, שיוכלו לסייע בקביעת מתחם העונש ההולם, בשינויים המחויבים, לקולה ולחומרה:

א. רע"פ 149/19 **פפיאשווילי נ' מדינת ישראל** (10.1.2019) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בשורה של עבירות איומים, הטרדה באמצעות מתן בזק ופגיעה בפרטיות. במהלך כחודשיים ביצע הנאשם קרוב ל-400 התקשרויות והודעות טלפוניות לבת זוגו, בהן איים כי ירצח אותה, יפגע בגופה, באמה וברכוש תוך שהוא מאשים אותה שהיא משוחחת עם אחרים באופן שאינו לרוחו. בחלק מהמקרים דרש המבקש לדעת היכן שוהה המתלוננת ובשני אירועים שונים הגיע למקום ששהתה ודרש להסיעה, על אף שסירבה לכך. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מס' חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-15 חודשים והשית על הנאשם עונש מאסר בן 9 חודשים לצד עונשים נוספים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 5608/23 **דדון נ' מדינת ישראל** (27.07.2023): המבקש הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום בביצוע עבירות איומים. בכתב האישום הראשון, התקשר למכשיר הטלפון הנייד של בתו שוחח עם גרושתו, המתלוננת, ואיים עליה שהיא תקבל "מכות רצח", גידף אותה ואמר לה "אני אגמור אותך". בכתב האישום השני הורשע הנאשם בכך כשנתיים מאוחר יותר, התקשר הנאשם למתלוננת ואיים עליה שיהרוס לה את החיים ושכל מי שיהיה אתה הוא יציק לו ויטריד אותו ויגיד עליו שהוא פדופיל. במועד נוסף שלח הנאשם למתלוננת הודעה קולית בה איים עליה וגידף

אותה. בית משפט השלום קבע בגין כתב האישום הראשון מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל- 12 חודשי מאסר ובגין כתב האישום השני, מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר ל- 15 חודשי מאסר. על המבקש, בעל עבר פלילי, לרבות בעבירות אלימות כלפי בת זוג, שריצה מספר עונשי מאסר ממושכים מאחורי סורג ובריה ולא השתלב בהליך טיפולי, הושתו 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי על דרך של עבודות השירות. ערעור ובקשות רשות ערעור נדחו;

ג. עפ"ג (מרכז) 4446-02-22 **שבתאיב נ' מדינת ישראל** (7.3.2022) - המערער הורשע בשתי עבירות איומים. באירוע אחד, הגיע לבית של גרושתו כשהוא בגילופין, דפק בחוזקה על דלתה ומססירבה לפתוח קילל אותה ואיים עליה שירצח אותה ויתנקם בה. באירוע השני, כשנה לאחר מכן, הגיע המערער שוב לביתה של המתלוננת, כשהוא תחת השפעת אלכוהול ובידו בקבוק וודקה. המתלוננת אמרה למערער שתזמין משטרה ובתגובה איים עליה "מחר את לא תהיי קיימת". בית המשפט קמא קבע מתחם הנע בין מספר חודשים ועד 12 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער, אדם נעדר עבר פלילי, 10 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ד. רע"פ 1738/15 **שוקרי נ' מדינת ישראל** (11.3.2015) - המבקש הורשע בשתי עבירות איומים ובהטרדה באמצעות מתקן בזק בכך ששלח לגרושתו עשרות הודעות טקסט בעלות תוכן מאיים ומטריד. נקבע מתחם הנע בין 3 ל- 9 חודשי מאסר בפועל ועונש בן 10 חודשים שכלל הפעלת מאסר על תנאי;

ה. רע"פ 24205-02-25 **זבאלון נ' מדינת ישראל** (19.2.2025) (הוגש על ידי ההגנה): המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בשתי עבירות איומים ושלוש עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם בין ל- 8-18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות בצד עונשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. ערעור המבקש על גזר הדין התקבל באופן חלקי על ידי בית המשפט המחוזי, כך שבוטל רכיב הקנס לנוכח מצבו הכלכלי של המבקש ובהתחשב בגובה הפיצוי שהוטל עליו. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ו. עפ"ג (מרכז) 56087-08-23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.12.2023) (הוגש על ידי המאשימה): הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים ובפגיעה בפרטיות של אשתו. הנאשם התקין הנאשם בטלפון הנייד של המתלוננת אפליקציה המקליטה שיחות ומדווחת על מיקום לטלפון הנייד שלו. באותן נסיבות, הקליט הנאשם 437 שעות שיחה של המתלוננת עם אחרים והאזין להן ללא ידיעתה. במועד אחר איים על אשתו, שאם תוציא את הילדים מהבית הוא ישבור לה את הרגליים. בגזר הדין שניתן על ידי, קבעתי את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל וגזרתי על הנאשם, שהינו נעדר הרשעות קודמות, 8 חודשי מאסר בפועל, לבקשת הנאשם שהעדיף לרצות את העונש במאסר ממש על אף שהוצע לו לרצותו בעבודות שירות. ערעור הנאשם התקבל ובהסכמת הצדדים עונשו הומר ל-8 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ז. עפ"ג (מרכז) 59307-01-25 **ברנס נ' מדינת ישראל** (7.4.2025) (הוגש על ידי המאשימה):

המערער הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות איומים ובעבירה של פגיעה בפרטיות. על פי האישום הראשון התקשר הנאשם לבת זוג לשעבר כשזו בילתה במועדון. לאחר שלא השיבה לשיחותיו הגיע פיזית למועדון, התחקה אחר המתלוננת כשיצאה בליווי מאבטחים ונסע לביתה, נסע אחריה והתקשר אליה מספר רב של פעמים תו שאיים עליה וגידף אותה. כמו כן התקשר למתלוננת 400 פעמים במהלל מספר חודשים באישום נוסף הורשע בכך שהתקשר מספר רב פעמים מתלוננת שבילתה במועדון, איים עליה וגידף אותה. הנע בין 9 לבין 20 חודשי מאסר בפועל ודן את המערער ל-9 חודשי מאסר בפועל בצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ח. עפ"ג (מרכז) 43731-01-24 **פנחסוב נ' מדינת ישראל** (8.4.2024): המערער הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של פגיעה בפרטיות. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המערער עשה שימוש בבנו הקטין בשלושה אירועים שונים במהלך חודש יולי 2023, כדי לקבל מידע על אודות בן זוגה של גרושתו והורה לבנו למחוק את כל ההתכתבויות ביניהם. יצוין, כי באותה העת עמד בתוקף צו הגנה אשר אסר על המערער להיכנס לדירה בה מתגוררת המתלוננת ולהטרידה אולם הנאשם לא הורשע בעבירה של הפרת הצו. בית משפט השלום רבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר קצר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על המערער הושתו 7 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר על תנאי במצטבר כך שסך הכול ירצה 10 חודשי מאסר בפועל בצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי סבר שלא נפלה כל שגגה בגזר הדין אלא בשל הידרדרות במצבו הרפואי של הנאשם, קבע כי עונש המאסר על תנאי יופעל בחופף, כך שהמערער יישא עונש מאסר בפועל למשך 7 חודשים.

ט. ת"פ (רח') 59394-12-21 **מדינת ישראל נ' רומי** (15.5.2023): הנאשם הורשע בעבירות איומים ופגיעה בפרטיות, בכך שבשלושה מועדים עקב אחרי רעייתו וגידף אותה. באחד המועדים, איים על המתלוננת בנוכחות ילדיהם הקטינים "אם לא היינו ליד הילדים הייתי פוגע בך". בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. על הנאשם, שהינו נעדר הרשעות קודמות והוגש בעניינו תסקיר חיובי, הושתו 3 חודשי עבודות שירות בצד עונשים נלווים.

16. אציין כי עיינתי בפסקי דין נוספים אליהם הפנתה ההגנה: רע"פ 61272-12-24 **צכאץ נ' מדינת ישראל** (26.12.2024); רע"פ 1547-07-25 **מחאמיד נ' מדינת ישראל** (3.7.2025); רע"פ 16979-10-24 **אחדות נ' מדינת ישראל** (9.10.2024).

17. בשים לב לעקרון ההלימה, בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירה ובהתחשב בענישה הנוהגת; אני מאמצת את המתחם אליו עתרה המאשימה, שהינו מתון למדי, וקובעת את מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר שניתן לריצו דרך עבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה

18. לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו אשר מבטאת נטילת אחריות על מעשיו ואשר חסכה בעדויות נפגעי העבירה ובזמן השיפוטי. עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן מאז העבירות, לנכונותו של הנאשם

להשתלב בטיפול, על אף שנמצא בלתי מתאים לכך וכן לעמדת המתלוננת, שעל פי האמור בתסקיר, מעוניינת בהמשך הקשר עם הנאשם ואינה מבטאת חשש מפניו.

19. מנגד, לא ניתן שלא לתת ביטוי של ממש לעברו הפלילי של הנאשם בעבירות אלימות, איומים, הטרדה והפרת צווי בית משפט, שבוצעו כלפי אותה נפגעת עבירה ובני משפחתה. הנאשם ריצה תקופות מאסר בנות 11 חודשים (בשנת 2018); 13 חודשים (בשנת 2019); 16 חודשים (בשנת 2020); 14 חודשי מאסר (בשנת 2022). בשלוש הרשעותיו האחרונות הופעלו עונשי מאסר על תנאי, ללמדך כי הנאשם אינו נרתע מסנקציות שהופעלו נגדו.

20. יתרה מכך. לצורך גזירת הדין, מצאתי להרחיב ולהתייחס להרשעתו האחרונה של הנאשם, העוסקת בנסיבות דומות להפליא לתיק הנוכחי ומלמדת כאלף עדים כי אין מדובר במקרה חד פעמי אלא בדפוס התנהגות אותו סיגל הנאשם. בהתאם לעובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם בת"פ (רח') 32358-12-21, הנאשם הגיע למקום עבודתה של המתלוננת והמתין לבואה. בהמשך יצאה המתלוננת ומיד עלתה לאוטובוס והנאשם בעקבותיה. במהלך הנסיעה באוטובוס קילל הנאשם את המתלוננת ואיים עליה. לאחר מכן אחז בצווארה משך הנאשם את התיק אותו נשאה על גופה ותפס בחוזקה את ארנקה ומכשיר הטלפון שלה. כשירדה המתלוננת מן האוטובוס הוא תפס בחולצתה בעודה מנסה להשתחרר מאחיזתו, אז תפס בידה, אמר לה "את יכולה להזמין משטרה, כולם פה מכירים אותי לא יעשו לי כלום, את סמרטוט" ודחף אותה באמצעות ידיו לעבר הקיר. בית המשפט קבע באותו עניין את מתחם העונש ההולם כנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים, דן את הנאשם ל-10 חודשי מאסר בפועל והפעיל בחופף ובמצטבר מאסר על תנאי כך שירצה 14 חודשי מאסר בפועל, בצד עונשים נלווים.

21. בדבריו האחרונים לעניין העונש אמר הנאשם שהוא לוקח אחריות על מעשיו ומודע אליהם. מסר שהוא מעוניין לקבל טיפול אך זה נמנע ממנו בשל מחלת הקורונה. כן אמר "אני בן 46 ואני רוצה כלים, נמאס לי כבר להגיע לפה, אני רוצה לטפל בעצמי, לא כדי לשכנע אותך, אלה החיים שלי". אלא שמילים לחוד ומעשים לחוד. הנאשם הוכיח במעשיו כי אינו מורתע מן הדין, הבטחותיו הן מן הפה אל החוץ ושוב חזר לסורו.

22. במצב דברים זה, דומה שעתירת המאשימה להשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל אינה מחמירה עם הנאשם, שלטעמי היה מקום לגזור את עונשו, חרף הודייתו, ברף העליון של מתחם העונש ההולם, ולא במרכזו. עם זאת, משזו עתירת המאשימה, לא מצאתי לגזור את העונש באופן מחמיר יותר.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 10 חודשים.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ (רח') 32358-12-21 בגזר דין מיום 4.7.2022 וזאת במצטבר לעונש המאסר לעונש המאסר.

סך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 16 חודשים מהיום.

ג. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירה שיש בה יסוד של אלימות כלפי גוף, למשך 3 שנים מסיום מאסרו.

ד. הנאשם ישלם לנפגעת העבירה פיצוי בסך של 2,000 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגעת העבירה למזכירות בית המשפט עד ליום 15.1.2026, ותעדכן את נפגע העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 15.2.2026.

תשלום הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, י"ח טבת תשפ"ו, 07 ינואר 2026, בנוכחות הצדדים.